

Stolts Margaretha hade en fader så rik (Bergakungen)

Folksong - ballad

1 Stolts Mar-ga-reta ha - de en fa - der så rik. Ti - den görs mig lång. Och han var en
 2 Till hen - ne så fri - a - de gre - var - ne två. Ti - den görs mig lång. Men in - gen så
 3 Till hen - ne så fri - a - de furst - ar - na fem. Ti - den görs mig lång. Och in - gen så
 4 Till hen - ne så fri - a - de ko - nun - gar sju. Ti - den görs mig lång. Men in - gen så
 5 Och ber - ga - kungen fråga - de sin mo - der om råd. Ti - den görs mig lång. Allt hu - ru han
 6 "Och hu - ru myc - ket vill du gi - va åt mig." Ti - den görs mig lång. "Att själv hon skul - le
 7 "Dig skul - le jag gi - va det rö - das - te gull," Ti - den görs mig lång. "Och alla di - na

ko - nung över sju kun - ga - rik. Men jag vet att sor - gen är tung. 8 En sön - dag -
 vil - le hon ha - va än - då. Men jag vet att sor - gen är tung. 9 Och allt som
 vil - le hon ha - va av dem. Men jag vet att sor - gen är tung. 10 Så gån - gar
 vil - le hon ha - va än - nu. Men jag vet att sor - gen är tung. 11 Stolts Margare - ta
 skul - le stolts Marga - re - ta få. Men jag vet att sor - gen är tung. 12 Så tog han den
 kom - ma i ber - get till dig?" Men jag vet att sor - gen är tung. 13 Så tog hon den
 kis - tor med pen - nin - ga full." Men jag vet att sor - gen är tung. 14 Så var hon i

- mor - gon då hän - de det så Ti - den görs mig lång. Stolts Mar - ga - re - ta skul - le
 hon gick, och allt som hon står, Ti - den görs mig lång. Allt när - ma - re hon kom, där
 hon sig det ber - get om - kring, Ti - den görs mig lång. Så öpp - nas en dö - örr, och
 in ge - nom berga - dör - ren steg, Ti - den görs mig lång. Och berga - kun - gen hen - ne med
 jung - frun up - på si - na knän, Ti - den görs mig lång. Och tog de gull - rin - gar och
 jung - frun allt ur - i sin famn, Ti - den görs mig lång. Gav hen - ne gull - kro - na och
 ber - get i åtta run - da år, Ti - den görs mig lång. Där födde hon två sö - ner och en

till kyr - kan gå. Men jag vet att sor - gen är tung. 15 När hon va - rit där ut - i
 höga ber - get låg. Men jag vet att sor - gen är tung. 16 Och ber - ga - kun - gen tal - te
 där går hon in. Men jag vet att sor - gen är tung. 17 Och Mar - ga - reta ut ge - nom
 blida ö - gon neg. Men jag vet att sor - gen är tung. 18 Och ber - ga - kungen tog hen - ne
 fäste hen - ne med. Men jag vet att sor - gen är tung. 19 "Och hör du små dräng vad jag
 drott - nin - ga namn. Men jag vet att sor - gen är tung. 20 Stolts mar - ga - re - ta in ge -
 dot - ter så båld. Men jag vet att sor - gen är tung. 21 "Och va - ar har du va - rit så

åtta lån - ga år, Ti - den görs mig lång. Så vil - le hon hem till kä - ra mo - ders
 till små - sven - ner två: Ti - den görs mig lång. "I spän - nen för kar - men de gån - ga - re
 berga - dör - ren steg, Ti - den görs mig lång. Och hen - nes små ba - arn de grä - to där -
 ut - i sin famn, Ti - den görs mig lång. Så lyf - ter han hen - ne i för - gyl - lan - de
 dig sä - ga må:" Ti - den görs mig lång. "Nu skall du fö - ra hen - ne uppå sin mo - ders
 - nom dör - ren steg, Ti - den görs mig lång. Och hennes mo - der hen - ne med ö - go - nen
 lä - ä - än - ge?" Ti - den görs mig lång. "Jag har va - a - rit i blom - ster - ä - äng -

gård. Men jag vet att sor-gen är tung. 22 "Vad är det för hu - va du bär på ditt hår,"
 grå." Men jag vet att sor-gen är tung. 23 "Väl må jag bä - ra hu - va på hu.vu-det mitt."
 - vid. Men jag vet att sor-gen är tung. 24 "I ber-get har jag va - rit ut - i de åt - ta år."
 karm. Men jag vet att sor-gen är tung. 25 "Där ha-ver jag två söner och en dot - ter så bald."
 gård." Men jag vet att sor-gen är tung. 26 "Och hör du, Marga - re - ta, vad jag må så - ga dig:"
 neg. Men jag vet att sor-gen är tung. 27 Och ber-ga-kungen in ge-nom dör - ren nu steg,
 - der!" Men jag vet att sor-gen är tung. 28 "Och står du här och kla - ga - ar ö - ve - er mig."

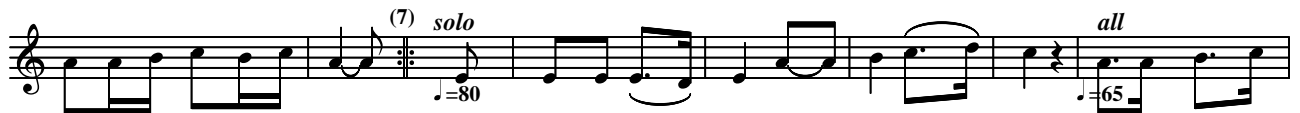
Ti-den görs mig lång. "Li - ka - som kvin - nor och mödrar plä - ga gå?" Men
 Ti-den görs mig lång. "Mig berga - kun - gen ha - ar både fäs - tat och vikt." Men
 Ti-den görs mig lång. "Där haver jag två sö - ner och en dot - ter så bald." Men
 Ti-den görs mig lång. "Den yp - per - sta jung-frun i världen mån - de gå." Men
 Ti-den görs mig lång. "Får jag dig föl - ja hem och se bar - ne - ra din?" Men
 Ti-den görs mig lång. "Och Mar - ga - re - ta föll till jor - den där - vid. Men
 Ti-den görs mig lång. "Kom du ic - ke sjä - älf uti berget in till mig?" Men

jag vet att sor-gen är tung. 29 "Och står du nu här o - och kla - gar din nöd,"
 jag vet att sor-gen är tung. 30 Ber - ga - kun - gen slog hen - ne på ro - sen - de kind.
 jag vet att sor-gen är tung. 31 Ber - ga - kun - gen slog hen - ne med hop - vri - den rot.
 jag vet att sor-gen är tung. 32 Och ber - ga - kungen tog hen - ne ut - i sin famn,
 jag vet att sor-gen är tung. 33 "Och hör du, min små - dräng, vad jag dig sä - ga må."
 jag vet att sor-gen är tung. 34 Stolts Mar - ga - reta in ge - nom berga - dö - ren steg,
 jag vet att sor-gen är tung. 35 "Det är in - te värt, I gläd - jes ö - ver mig,"

Ti - den görs mig lång. "Kom du ic - ke själ - ver in ge - e - nom min dörr?" Men
 Ti - den görs mig lång. "Och pac - ka dig i ber - get till små bar - nen din." Men
 Ti - den görs mig lång. "Och pac - ka dig till ber - get, och det skall gå fort." Men
 Ti - den görs mig lång. Så lyf - te han hen - ne i för - gyl - lan - de karm. Men
 Ti - den görs mig lång. "Nu skall du fö - ra hen - ne allt up - på min gård." Men
 Ti - den görs mig lång. Och hen - nes små ba - arn de gla - ad - des där - vid. Men
 Ti - den görs mig lång. "Christ gi - ve, jag al - drig vo - ro mo - der åt er." Men

jag vet att sor-gen är tung. 36 Den e - na bar fram en gyl - lene stol. Ti - den görs mig
 jag vet att sor-gen är tung. 37 Den e - na bar fram det på - fyllda horn, Ti - den görs mig
 jag vet att sor-gen är tung. 38 Den för - sta dryck hon drack ur det horn, Ti - den görs mig
 jag vet att sor-gen är tung. 39 Den an - dra drick hon drack av det horn, Ti - den görs mig
 jag vet att sor-gen är tung. 40 Den tred - je drick hon drack av det horn, Ti - den görs mig
 jag vet att sor-gen är tung. 41 Så glöm - de hon bort både sys - ter och bror, Ti - den görs mig
 jag vet att sor-gen är tung

lång. "Och vi - len er här min sor - ge - bund - na mor." Men jag vet att sor-gen är tung.
 lång. Den an - dra la' där - i ett för - gyl - lan - de korn. Men jag vet att sor-gen är tung.
 lång. Så glöm - de hon bort bå - de him - mel och jord. Men jag vet att sor-gen är tung.
 lång. Så glöm - de hon bort bå - de Gud och hans Ord. Men jag vet att sor-gen är tung.
 lång. Så glöm - de hon bort bå - de sys - ter och bror. Men jag vet att sor-gen är tung.
 lång. Men al - drig glöm - de hon din sorg - bund - na mor. Men jag vet att sor-gen är tung.